

ЧАСТЪ ТРЕТЯ.

Англия.

І.

Въпросъ за прѣпоржчителни писма.

Прѣди всичко ще забѣлѣжа тукъ, че на желѣзницата отъ Парижъ до Хавръ (Havres) ние се запознахме съ единъ нѣмецъ, търговецъ въ Лондонъ, човѣкъ на срѣдня възраст, името на когото отбѣлѣзвамъ тукъ съ неизгаснала и до днесъ още признателностъ. Той се казваше W. S. Soltz. Като узна отъ завързания помежду ни разговоръ, какви сме, отъ кждѣ идемъ, кждѣ отиваме и за какво пѣтуваме, той се тѣй живо интересува съ насъ, че стана нашъ нераздѣленъ другаръ по пѣтуването ни и по сухо, и по море и бѣше на нашо разположение до самия Лондонъ. Тукъ ние стигнахме на ¹¹/₂₃ септемврия рано въ сѣбота. Той ни заведе и горещо прѣпоржчи въ Hôtel Royal, дѣто доходи та ни посѣти и прѣзъ деня, разпита ни, да ли имаме още нужда отъ неговитѣ услуги, остави ни адреса на своето търговско заведение и ни увѣри, че ние можемъ свободно да се отнесемъ всѣкога до него за каквито свѣдения и освѣтления бихме помислили, че може да ни даде. Ние се срѣцнахме послѣ два три пѣти съ този добъръ човѣкъ прѣзъ прѣбиванието ни въ Лондонъ, и всѣкога той се отнесе къмъ насъ като